

Første næstformand (Kaj Andresen): Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Gørrsen: Idet jeg henviser til den skriftlige begrundelse for mit spørgsmål, vil jeg gerne yderligere tilføje, at interessen for at få det nødvendige aftaleforhold mellem Danmark og Tyskland skabt nu, så planlægningen af motorvejsprojekterne både nord og syd for grænsen ved Padborg kan koordineres, uden at der sker yderligere komplikationer for transporterhvervene, er stor, og at spørgsmålet ikke alene er af lokal betydning, men vedrører store dele af vore eksporterhverv i hele Jyllandsområdet. En bekendtgørelse i de tyske aviser fra ministeren for økonomi og færdsel for landet Schleswig-Holstein af 2. februar d.å. fastlægger et planlægningsområde for motorvejen på 230 meters bredde gennem kommunerne fra Tarp korsvej til den danske grænse, gældende for 2 år. Dette indebærer, at et detailprojekt for motorvejen helt op til den danske grænse ventes at være færdigt til offentlig fremlæggelse og eventuel indsigelse senest i foråret 1970.

Når eventuel indsigelse mod projektet er behandlet, er der klar bane for motorvejens udbygning op til den danske grænse. Til den slesvig-holstenske motorvejs udbygning bevilges hvert år 85 mill. DM, der skal bruges det pågældende år. Såfremt de tyske motorvejsprojekter udføres i den takt, der nu er fastsat, må det efter min opfattelse uden tvivl få indflydelse på anlægsprioriteringen af den jyske motorvej; jeg vil gerne her henviser til artiklen „Trafikmængde og motorvej på den jyske halvø“ i ingeniørernes ugeblad af 22. september i fjor.

Idet jeg i øvrigt takker ministeren for offentlige arbejder for de bevillingstilsagn, der allerede er givet til Padborgområdet, vil jeg gerne udtale min anerkendelse af den indsats, vore lokale myndigheder inden for told, politi og vejvæsen allerede har gjort for at skabe den nødvendige kontakt til myndighederne i vort naboland. Men der kan ikke komme noget teknisk samarbejde i stand, åbenbart fordi der mangler kontakt mellem de højere tjenestesteder i henholdsvis København og Bonn, i den rette tidsperiode. Denne rette tidsperiode befinder vi os i nu, og derfor er det, jeg har stillet mit spørgsmål.

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Jeg har i anledning af spørgsmålet fået en meget udførlig redegørelse både fra vejdirektoratet og fra finansministeriet, departementet for told- og forbrugsafgifter; vi ved jo begge, at dette her også vedrører andre end lige vejvæsenet, bl. a. toldvæsenet. Jeg kan kun sige, at spørgeren jo i sin motivering har en meget udførlig redegørelse for de saglige sider af spørgsmålet, som jeg derfor egentlig ikke synes jeg behøver at gå ind på, så meget mere som det vist bedømmes ganske ens af spørgeren og de embedsmænd, som jeg har modtaget mine oplysninger fra. Derfor kunne jeg egentlig tænke mig at nøjes med det meget korte svar, som ligger i, at jeg tror, vi ser ganske ens på det, at jeg har fået oplyst, at der er berammet et møde mellem de implicerede danske myndigheder i denne måned, at der her forventes enighed om projektet, og at man derefter umiddelbart vil rette henvendelse til det tyske finansministerium.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hanne Budtz* til justitsministeren:

„Kan ministeren oplyse, i hvilket omfang bestemmelsen i lov om ægteskabets retsvirkninger af 18. marts 1925 § 18 om krav om ægtefælles samtykke under formuefællesskab til blandt andet pantsætning af fast ejendom påses overholdt?“

Hanne Budtz: I loven om ægteskabets retsvirkninger udtales det i § 18:

„En ægtefælle må ikke uden den anden ægtefælles samtykke afhænde eller pantsætte fast ejendom, der er fælleseje, såfremt ejendommen tjener til familiens bolig, eller den anden ægtefælles erhvervsvirksomhed er knyttet til den.“

Senere i paragraffen hedder det, at hvis en ægtefælle har indgået en sådan retshandel uden det fornødne samtykke, ja, så kan den pågældende anden ægtefælle få denne retshandel omstødt ved dom, hvis køber eller pantnaver indså eller burde indse, at ægtefællen var uberettiget til at foretage denne disposition over ejendommen, og så gives der visse frister for disse retsskridt.

Langt de fleste enfamilieshuse og land-